

Заврѣмъ *м. св.* **Завірамаѣ** *м. дл.* засуну, засовываю; всуну, всовываю: Рыбарятъ гу завря пакъ въ мѣдна-та сѣдина. *Х. I, 73.* Я таме въ агалѣ-тъ заврѣлѣ кончета-та си. *Л. Д. 1876 р. 54.* Отрасълъ момѣкъ и чловѣкъ, който по-често си е завиралѣ носа въ чашикъ-тъ, често може да испие и повече отъ колко-то може да си помисли чловѣкъ. *Л. Д. 1869 р. 116.* Сички младежи—захванаха да си подаватъ гласа за селски работи и да си завиратъ носъ-тъ (*соватъ носъ*) дѣто трябва и дѣто не трябва. *Зк. 77.* Злобній Гръкъ не е можалъ да завре и тукъ нокти-тъ си (*запустилъ когти*). *Зк. 96.* Ни найдобри-ти учителие не могатъ искорени това, кое-то злочесты впечатленія и лоши примѣри му сж заврѣли и запечятили въ прѣвы-ты години отъ живота му. *Л. Д. 1869 р. 106.* **Заврѣмъ са Завірамаѣ** са укרוуьсь, укываюсь: „В' домъ си не смѣймы у вечеръ Отъ страхъ да починимъ бѣдни! Нити в'огнище палимъ огънь, В' дупкы завирамы ся подземни!“ *Гн. 151.* Въ онѣжъ дупкъ гдѣ-то бѣжъ заврѣни до сега... *Л. Д. 1869 р. 130.* И като рѣшихъ тѣй, заврѣхъ ся мѣжду единъ керванъ кой-то отиваше на Египетъ. *Х. II, 133.* А най-жалостно-то е че (пѣанство-то) ся заврѣ и у овны, съ силнѣ-тъ рѣчь на кои-то можеше да ся отвърне божемъ кой-годѣ отъ тоя страшенъ непрѣтель за всякого. *Л. Д. 1869 р. 123.*

Завтекъ *с. м. св.* **Завтѣчамъ** *с. м. дл.* прибѣгаю: И там ся Пенчо обѣси.. Че си ся Станка завтече, С ножче поязат отрѣза. *Д. 70, 35. 38—39.* Князь-тъ зафтича се (*springt nach dem Porträte*) зема картина та и я подава на Маринелли. *Э. Г. 2.* Шомъ чу за ваше-то злощастіе, завтече се самычкъ да ви помогне. *Э. Г. 53. 2)* напругуьсь: Послѣ, отъ какъ слапейтъ минѣ надъ мене два пѣтя, събрахъ ся съсь сяжъ и ся завтекохъ колко-то можѣхъ та искочихъ на брѣгътъ отгорѣ. *Р. С. 12.*

Завушка *с. ж.* *родъ крестьянской одежды:* Кръстинка не носяше като дружки-тъ си завушка, кичинка или забунче; нѣ само едно черно чюкманче. *Зк. 70.*

Завчасъ **Завчасѣкъ** **Завчаски** *нар.* тотчасъ; вдругъ: Мило-то слѣнце завчясь отиде за горж-тъ та отнесе блаженный день прѣзь море. *Л. Д. 1870 р. 132.* Завчасъ сичко млакнѣ; ѣкнѣ церковно пѣние. *Р. 74.* Завчасъ подадохъ ни вино и сѣкакво ястѣ. (*Намъ тотчасъ подали вина и разныхъ вкусныхъ блюдъ*). *Р. 110.* Удари ги (ламин-те) съ тѣзю тояга и завчасъ тия кю са фърлайтъ въ жяру-ту. *Д. р. 142.* Тѣло-то завчасъ изгорѣ (*le corps est bientôt brûlé*). *Т. 344.* Това изрѣкалъ змѣятъ и завчаски биде невидимъ. *Х. I, 54.* Огъньтъ (въ кю-